

Petersen indbragt i Rigsdagen af Folkelingsmændene Jensen-Sønderup og Ingvar Jensen, efter at først adskillige Rigsdagsmænd havde afvist Kravet om en saadan Lov under Henviisning til, at Bestemmelsen var optagen i Lovforslaget om Retsreformen. Men heldigvis kom Frk. Henny Petersen ikke til at vente paa denne Lovs Ikrafttræden (der indtræder *tidligst* 1. Oktober 1910!), men fik ved energiske Anstrængelser Særloven sat igennem og har saaledes i April d. A. haft autoriseret Fuldmagt i de lovbefalede 3 Aar.

Den nye Overretssagfører forbliver stadig i sin ovennævnte Stilling, men med Ret til desuden at drive selvstændige Forretninger. Det er at vente, at mange Kvinder vil søge Raad og Bistand hos den kvindelige Overretssagfører.

Indenfor Dansk Kvindesamfund er Frk. Henny Petersen vel kendt, idet hun i 3 Aar har siddet i Københavnskredsens Styrelse, deraf de 2 sidste Aar som Kredens Formand. I denne Stilling har hun udrettet et stort og betydningsfuldt Arbejde; i Særdeleshed ved trods adskillige ældre Medlemmers Hovedrysten at sætte igennem, at Kredens Mødelokale flyttedes fra de beskedne Stuer paa Nørregade 33 til Grundtvigs Hus, hvor Hallen nu benyttes til de fleste Møder; en Forandring, som hun med Fremsynethed indsaa var nødvendig, hvis Kredsen skulde vokse og skulde kunne gøre sin Indflydelse gældende i videre Kredse.

Frk. Henny Petersen fratraadte sin Formandsstilling ved sidste Generalforsamling, men er som Suppleant stadig knyttet til Kredens Styrelse. Dansk Kvindesamfund vil saaledes forhaabentlig vedblivende kunne nyde godt af Frk. Henny Petersens energiske og dygtige Arbejde for Kvindesagen, der har vundet hende mange Venner blandt Medlemmerne.

d—nn.

Et Hjertesuk fra en Kredsformand.

Der er en særlig Klasse af vore Medlemmer, jeg gerne vilde have lidt i Tale, for om muligt at vække deres slumrende onde Samvittighed, og det er de Medlemmer, som man aldrig ser, hverken ved Medlems-

møderne eller ved de offentlige Møder. Jeg tror, hver Kreds har adskillige af den Slags Medlemmer, og at mangen en Formand ærgrer sig graa Haar i Hovedet over dem.

Den Slags Medlemmer er det det utaknemmeligste af alle Hverv at være Formand for — om man da vil søge at gøre et Stykke Arbejde for Kredsen —, for de er saa aldeles lige glade, om man gør noget eller slet ingenting. Dog ser de maa-ske helst, at Formanden er saa passiv som mulig, for saa kan de dog altid vise deres »Kvindesags-Interesse« ved at kritisere den sløje Formand og dermed forklare deres egen Passivitet som en Følge deraf.

Hvad skal nu en stakkels Formand gøre for at puste Liv i den Slags »døde« Medlemmer? Jeg vilde forfærdelig gerne høre et godt Raad fra mere erfarne Lidelsesfæller:

Lad mig da først sige, at vi — Bestyrelsen — næsten har forsøgt alle mulige hæderlige Midler. Vi har holdt Kursus i forskellige kvindelige Sysler og har planlagt flere lignende Kursus for det kommende Aar. Vi har ladet holde oplysende Foredrag om politiske og kommunale Spørgsmaal og om almen menneskelige Spørgsmaal, vi har ladet holde agiterende Foredrag, Diskussionsmøder med aktuelle Spørgsmaal som Emner, stadig i Haab om at faa Tag i den »døde« Flok af Medlemmer, men endnu er vore Anstrængelser ikke bleven kronede med Held.

Der er stadig en trofast Flok, som altid giver Møde, dels af egen Lyst og Interesse, dels ogsaa fordi de saa godt véd, at det støtter Bestyrelsens Arbejde, naar Medlemmerne viser Interesse for Sagerne. Denne trofaste Flok er imidlertid altfor lille i Forhold til Kredens Størrelse, og mit eneste Haab staar nu til, at de »døde« Medlemmer, ved at læse dette lille Hjertesuk, skal gaa i sig selv og love om end ikke Bod saa dog Bedring for Eftertiden.

Er en Kvinde interesseret i Kvindesagen, (og Skam for hende, om hun ikke er), saa har hun absolut ikke Lov til at lade fem være lige og tro, at alt er i Orden, naar hun blot betaler sit Aars Kontingent til Foreningen. Hun har lige saa vel som Bestyrelsen Pligt til at arbejde for Kredsen og bør tillige huske paa, at en Bestyrelse kun kan arbejde godt og virksomt i Kraft af levende Tilslutning fra Medlemmernes Side.

Naar en Bestyrelse paatager sig det store